

<http://debromelia.nl/>

“De ene bromelia soort is al wat makkelijker te onderhouden dan de andere.”

Verzorging

We gaan hier graag iets dieper in op de verzorging van deze planten. Het is best makkelijk om deze te onderhouden, want het zijn erg sterke planten. De bromelia heeft een plaats nodig die voldoende licht is, maar daarom niet in de volle zon. Ze hebben natuurlijk ook voldoende water nodig en ontvangen deze het liefst in de kelk en door een plantenspuit, eerder dan van een gietertje. Ze halen het water immers uit de lucht via de bladeren. Water op zich is genoeg, je hoeft er geen extra voeding aan toe te voegen. Je mag de plant ook gerust in een buitenpot met een schaalje water eronder zetten.

Afhankelijk van de dikte van de bladeren, kan je je plant verplaatsen. Hoe dikker de bladeren, hoe meer de bromelia zal genieten in een droge omgeving. Als de bladeren wat dunner zijn, kan je hem beter in een iets vochtigere omgeving plaatsen. Zo is de Tilandzia een goed maatje om in je badkamer te hebben, terwijl de meeste Aechmea's bij voorbeeld eerder nood hebben aan wat meer warmte en dus beter gedijt boven je verwarming.

Eens het warm genoeg is, hebben de bromelia's behoefte aan wat meer warmte. Het zijn ten slotte tropische planten, die eerder voorspoed hebben aan de warmte dan aan de vrieskou. Maar dat wil niet zeggen dat je ze in de volle zon moet plaatsen. Ze genieten van hun plekje in de schaduw. Enkele voorbeelden van soorten die wel houden van de buitenlucht zijn de Ananas, de Bilbergia, Tilandzia, Neoreglia en de Aechmea.

Kweken

Elke bromelia heeft zijn specifieke voorkeuren van verzorging en kweken. De ene bromelia soort is al wat makkelijker te onderhouden dan de andere.

Gemiddeld bloeit een bromelia 3 á 6 maanden. De plant bloeit echter maar één keer. Als deze periode voorbij is, wordt het dus tijd voor een nieuwe. Je hoeft daarom niet per se een nieuwe plant te gaan kopen. Als de bromelia langzaam aan het uitbloeien is, zie je vaak jonge stekjes aan de basis verschijnen. Die kan je verwijderen en een eigen potje geven, waar je ze zelf kan opkweken door de wortels in verse grond te plaatsen. Je laat deze nieuwe stekjes dan groeien tot ze zo groot zijn als de helft van je moederplant. Giet of spray water in de kelken van de jonge plantjes gedurende de eerste twee weken. Dan kan je de kleine bromelia stekken

verwijderen. Vergeet niet dat je de wortel mee moet uittrekken. Nu kan je de jonge bromelia in een eigen potje met nieuwe potgrond planten. Geduld is nu het sleutelwoord. Binnen een jaar tijd wordt de jonge bromelia bloeirijp.

Bij sommige soorten, zoals de Guusmania, kan je een appel in de kern van de plant plaatsen. Als je de Guusmania vervolgens afsluit met een zwarte plastic zak, dan zal de appel langzaam beginnen rijpen. Laat dat gebeuren voor twee á drie weken, en verwijder daarna de appel. Twee tot vier maanden later zal de plant je verbazen met een nieuwe bloem.

Soorten

Aechmea

De Aechmea ontleent zijn naam aan het Griekse aichmê, wat spits of speerpunt wil zeggen. Sinds begin 19de eeuw kwam hij naar Europa, de plant heeft dus de tijd gehad om zich aan te passen en kan nu beter tegen droogte. Bij ons staat hij ook wel bekend als kokerbromelia. Er bestaan zo'n 150-tal soorten van, die vooral voorkomen in tropisch en subtropisch Midden- en Zuid-Amerika. De meesten daarvan zijn epifyten, planten die dus op andere planten groeien, maar zonder van hen voeding of energie te ontnemen (zoals parasieten dat wel doen). Er bestaan echter ook terrestrische aechmea's, die dus rechtstreeks in de aarde groeien. De epifyten hun wortels dienen om meer steun te geven op de bomen waarop ze leven, eerder dan om voedsel op te nemen. Dat wordt gedaan door de zuigmondjes, die zich bevinden onderaan de rozetten. Deze hebben vaak doorns. De bladeren van de aechmea hebben de vorm van een gootje. Dankzij de gebogen vorm kunnen ze beter water opvangen. Onderaan de basis van de bladeren heb je een klein kokertje dat het water vasthoudt.

Nadat de aechmea is uitgebloeid, sterven de rozetten af. Gelukkig vormen er zich kleine rozetjes aan de voet, die je kan gebruiken om opnieuw te kweken. (Lees meer hierover onder het kopje 'Kweken'.)

De aechmea vind je in verschillende kleuren: blauw, rood, wit, oranje-rood, groen, geel en paars. Sommige hebben ook zaadbessen die veranderen van kleur tijdens de bloeiperiode, die meestal van mei tot oktober valt. De schutbladen blijven vaak mooi gekleurd, ook na dat de plant is uitgebloeid. Je kan deze plant verzorgen door enkele malen per week water in de kelk te gieten of spuiten.

Aechmea's zijn best populair als kamerplanten. Soms worden ze verward met de Billbergia, maar de verschillen zijn er wel. De Billbergia's zijn namelijk hangend, en bovendien hebben ze grotere bloemen.

Billbergia

Deze soort is vernoemd naar de Zweed Gustaf Johan Billberg, een botanist uit de achttiende eeuw die de plant voor het eerst ontdekte. Er bestaan meer dan 60 varianten van de Billbergia,

deze worden vooral gevonden in de tropische jungles van Mexico tot Zuid-Brazilië en Noord-Argentinië. Ze leven epifytisch op bomen, maar als ze op de grond vallen schieten ze daar wortel en groeien gewoon verder.

De bladeren van deze plant groeien in rozetten en hebben meestal tandjes. Ze zijn omgebogen tot gootjes, zodat ze makkelijker water kunnen vangen. Onderaan het blad vind je een schede die een kokertje vormt om het water vast te houden. Meestal zijn de bladeren gewoon groen, maar ze kunnen ook gevlekt of gestreept zijn.

De bloeiperiode is relatief kort, maar het zijn wel prachtige bloemen. Meestal zijn deze bij de *Billbergia*-soorten hangend, maar sommige hebben rechtopstaande bloemen. De kleur kan variëren van wit, geel, groen, blauw, roze tot paars.

Sommige soorten, zoals bijvoorbeeld de *Billbergia nutans*, zijn erg populair als kamerplant, dankzij hun winterhardheid. Afhankelijk van de temperatuur bloeit de plant in de nazomer. Als hij een koude winter buiten staat, terwijl hij meestal al in de lente bloeit wanneer hij de winter binnenshuis doorbrengt.

